Nr. 12. Tarnopol, dnia 1 grudnia 1926. Rok VI.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki. **Wychodzi 1-go każdego miesiąca.**

Cena pojedynczego egzemplarza 0·40 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj. Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 0·10 zł. — najmniej 1 zł.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 12 października 1926 r. o zmianie granic okręgów Sądów powiatowych w Wiśniowczyku i Mikulińcach w okręgach Sądów okręgowych w Brzeżanach i Tarnopolu.

Na mocy § 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 r. (Dz. P. P. austr. Nr. 59) zarządza się co następuje:

§ 1. Utworzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 maja 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 323) gminę „Wesołówka" włącza się okręgu Sądu powiatowego w Mikulincach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: **A. Meysztowicz.**

(Przedruk z D. Ust. Rz. P. Nr. 103 z roku 1926, poz. 602).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Dep. Konsularny.
Wydział K. II.

Nr. K. II a 7773/26. Warszawa, dnia 21 października 1926.

W sprawie terminu zgłaszania pretensji do Biura Weteranów o uzyskanie odszkodowania wojennego.

Komunikat prasowy.

W sprawie odszkodowań wypłacanych przez Rząd Stanów Zjednoczonych rodzinom inwalidów i poległych b. żołnierzy armji Stanów Zjednoczonych z wojny światowej Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że uchwalony przez kongres Stanów Zjednoczonych **termin** pięcioletni od daty śmierci lub utraty zdolności zawodowej żołnierza, w przeciągu którego przysługiwało prawo ubiegania się o odszkodowanie, został obecnie przedłużony na dalszych pięć lat, t. j. do lat dziesięciu od daty wypadku.

Zainteresowani, którzy nie wykorzystali przysługującego im prawa otrzymania odszkodowania z powodu upływu pięcioletniego terminu mają więc możność dalszego o nie starania się.

Osobami uprawnionemi do ubiegania się o odszkodowanie są: a) wdowa po zabitym względnie żona weterana-inwalidy i dzieci również nieślubne i

adoptowane — po przedłożeniu koniecznych dokumentów oraz b) rodzice zabitego lub weterana-inwalidy lecz tylko w tym wypadku, gdy niema osób w poprzednim punkcie wywienionych.

Wdowa po zabitym względnie żona weterana i dzieci nie mają potrzeby udowadniać zależności materjalnej od weterana podczas gdy rodzice muszą udowodnić, iż byli zależni materjalnie, gdyż w przeciwnym razie odszkodowanie nie będzie im przyznane.

Podania o odszkodowanie mogą być kierowane bezpośrednio do Biura weteranów w Waszyngtonie (United States Veterans Bureau Washington) lub należycie ostemplowane — do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Skarbu.

L. DK. 2595/WAK. Warszawa, dn. 20 października 1926.

W sprawie cesyj na akcjach Banku Polskiego.

Do Wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy w Katowicach).

Statut Banku Polskiego (art. 5 i 7) w brzmieniu, znowelizowanem, w drodze rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 531), postanawia, że uzyskanie zgody Prezesa Banku na przepisanie prawa własności (cesji) do akcji imiennej potrzebne jest tylko celem uzyskania prawa uczestniczenia na Walnem Zebraniu i prawa wybieralności do Rady Banku i Komisji Rewizyjnej.

Z uwagi na to przy przyjmowaniu akcyj Banku Polskiego na kaucje i wadja nie należy domagać się, by obok klauzuli odstąpienia (cesji) był umieszczony podpis Prezesa Banku, lecz jedynie należy zwracać uwagę, żeby akcje te posiadały ciągłość cesyj zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 18 kwietnia 1926 r. L. DK. 1253/WAK. oraz cesję (ostatnią) „in blanco“ stosownie do okólnika z dnia 31 marca 1925 L. DK. 1318/WAK.

Zaznacza się, że cesje „in blanco“ (na rzecz Skarbu Państwa) dokonywane na akcjach Banku Polskiego na zasadzie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 31 marca 1925 r. L. AD. 1318/WAK., nie podlegają opłacie stempiowej.

(—) R. Czauderna
Dyrektor Departamentu.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. B. 48992. Tarnopol, dnia 13 listopada 1926.

Powyższe podaje się do wiadomości w ślad ogłoszenia umieszczonego w Nr. 2 Dziennika Urzędowego z dnia 1 lutego 1926 r. do L. Pr. B. 2359.

Wojewoda.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. A. D. 46396. Tarnopol, dnia 27 października 1926.

Inż. Salomon Nussbam uprawnienie na mierniczego przysięgłego.

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki dekretem z 6 października 1926, L. AD. 43319 nadał Inż. Salomonowi Nussbaumowi w Glinianach powiatu Przemyślańskiego tytuł i prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Inż. Salomon Nussbaum złożył w Starostwie w Przemyślanach przepisaną przysięgę służbową dnia 12 października 1926 roku.

Wojewoda.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

Komisja Wojewódzka do Walki z Alkoholizmem w Tarnopolu.

L. SOP. 48118. Tarnopol, d. 29 października 1926.

Redukcja koncesyj szynkarskich.

Ogłoszenie.

Ustanowiona w myśl art. 12 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. Rz. P. z r. 1922 Nr. 35 poz. 219), oraz par. 8 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2 czerwca 1922 po wykonaniu tejże ustawy (Dz. U. Rz. P. Nr. 51 poz. 462) Komisja Wojewódzka do walki z alkoholizmem zatwierdziła uchwałami z dni 19 listopada 1925 i 22 października 1926 zgodnie z postanowieniami art. 5 cytowanej ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 uchwały takichże Komisji powiatowych co do określenia liczby i rozmieszczenia miejsc detajlicznej sprzedaży i wyszynków napojów alkoholowych w poszczególnych miejscowościach każdego powiatu na terenie tut. okręgu Wojewódzkiego mianowicie:

Komisji Powiatowej do walki z alkoholizmem

Powiat	Uchwałą z dnia		Pozostawiono w powiecie miejsc	
w Borszczowie	6/X	1924	38	w tem połowa wyszynków
w Brodach	12/XII	1924	30	
w Brzeżanach	4/II	1926	36	
w Buczaczu	29/IX	1925	46	
w Czortkowie	31/I	„	28	
w Kamionce Strum.	18/XI	„	25	
w Kopyczyńcach	30/IX	„	34	
w Podhajcach	8/VIII	„	33	
w Przemyślanach	6/VIII	„	32	
w Radziechowie	7/VI	1923	18	
w Skałacie	12/XII	1925	34	
w Tarnopolu	9/IV	1926	52	
w Trembowli	16/XII	1924	29	
w Zaleszczykach	26/XI	1924	26	
w Zbarażu	19/XI	1925	26	
w Zborowie	28/VI	1926	27	
w Złoczowie	1/X	1924	43	

(Powyższe uchwały Komisyj Powiatowych do walki z alkoholizmem ogłoszono szczegółowo w Nr. 8 „Dziennika Urzędowego Województwa Tarnopolskiego“ z dnia 1 sierpnia 1926).

O czem zawiadamia się w myśl ostatniego ustępu par. 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 września 1922 w przedmiocie regulaminu dla komisji do walki z alkoholizmem — Monitor Polski Nr. 218 z dnia 26 września 1922, poz. 147 — wszystkich interesowanych z tem, że po myśli drugiego ustępu par. 8 ostatnio cytowanego rozporządzenia ministerjalnego od niniejszej decyzji komisji Wojewódzkiej do walki z alkoholizmem, jako ostatecznej, nie służy prawo dalszego odwołania.

Nadmienia się, że indywidualna redukcja miejsc detajlicznej sprzedaży napojów alkoholowych należy obecnie po myśli §§ 79 i 96 ustawy z dnia 31 lipca 1924 o monopolu spirytusowym (Dz. U. Rz. P. Nr. 78 poz. 96) do Władz Skarbowych, które są jedynie kompetentne do udzielania względnie odbierania uprawnień na sprzedaż monopolowych wyrobów.

Przewodniczący: **Dr. Zawistowski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. A. D. 48076. Tarnopol, dnia 2 listopada 1926 r.

Leon Edward Podleski — urządzenia wodne w Czernielowie mazowieckim.

Ogłoszenie.

Leon Edward Podleski wniósł podanie do Starostwa w Tarnopolu o udzielenie mu pozwolenia na wykonanie urządzeń wodnych na potoku Gniła w gminie Czernielów Mazowiecki dla uruchomienia młyna wodno-turbinowego.

Celem stwierdzenia dopuszczalności względnie ustalenia warunków zamierzonych urządzeń zarządza Urząd Wojewódzki w Tarnopolu na podstawie art. 195 ustawy wodnej z 19 września 1922, Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 936 dochodzenie wodno-prawne na miejscu na dzień **9 grudnia 1926 roku** (czwartek).

Komisja zbierze się w tym dniu o godzinie 9·30 w Urzędzie gminnym w Czernielowie Mazowieckim.

Projekty i opisy techniczne zamierzonych urządzeń wyłożone będą do publicznego wglądu w Starostwie w Tarnopolu od dnia 15 do 27 listopada b. r. w godzinach urzędowych.

Ewentualne zarzuty lub oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia wnosić można przed terminem dochodzenia w Starostwie w Tarnopolu pisemnie lub ustnie, następnie zas przy dochodzeniu.

Ostrzega się, że ci, którzy w tym terminie żadnych zarzutów nie podniosą tracą do nich prawo i będą mogli przeciw ewentualnie szkodliwemu działaniu wykonywania nadanych praw żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wojewoda: w. z. **Siedlecki** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. A. D. 49654. Tarnopol, dnia 17 listopada 1926.

Michał i Melanja Bojko w Seredyńcach — urządzenie wodne na potoku Nesterówka.

Ogłoszenie.

Michał i Melanja Bojko w Seredyńcach, wnieśli podanie do Starostwa w Tarnopolu o udzielenie im pozwolenia na wykonywanie urządzeń wodnych na potoku Nesterówka w gminie Seredyńce dla uruchomienia młyna wodnego.

Celem stwierdzenia dopuszczalności względnie ustalenia warunków zamierzonych urządzeń zarządza Urząd Wojewódzki w Tarnopolu na podstawie art. 195 ustawy wodnej z 19 września 1922, Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 936 dochodzenie wodno-prawne na miejscu **na dzień 17 grudnia 1926 r.**

Komisja zbierze się w tym dniu o godzinie 9 tej w Urzędzie gminnym w Seredyńcach.

Projekty i opisy techniczne zamierzonych urządzeń wyłożone będą do publicznego wglądu w Starostwie w Tarnopolu od dnia 18 listopada 1926 r. w godzinach urzędowych.

Ewentualne zarzuty lub oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia wnosić można przed terminem dochodzenia w Starostwie w Tarnopolu pisemnie lub ustnie, następnie zaś przy dochodzeniu.

Ostrzega się, że ci, którzy w tym terminie żadnych zarzutów nie podniosą, tracą do nich prawo i będą mogli przeciw ewentualnie szkodliwemu działaniu wykonywania nadanych praw żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wojewoda: **Dr. Zawistowski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. A. D. 52244. Tarnopol, dnia 24 listopada 1926.

Elektrownia powiatowa w Trembowli — konsens policyjno-techniczny.

Ogłoszenie.

Wydział Rady Powiatowej w Trembowli wniósł podanie o udzielenie koncesu na wytwarzanie, rozdział i sprzedaż energji elektrycznej, którą pod firmą „Elektrownia powiatowa w Trembowli“ z prowizorycznej centrali w Strusowie, zamierza zasilać obszar powiatu trembowelskiego.

Celem stwierdzenia dopuszczalności, względnie ustalenia warunków i ograniczeń, przestrzegać się mających przy urządzeniu tego zakładu, Urząd Wojewódzki w Tarnopolu zarządza na podstawie par. 27 ustawy przemysłowej i par. 4 ustawy z dnia 25 marca 1883 Dz, u. p. Nr. 41 dochodzenie komisyjne w Strusowie i Trembowli **na dzień 14 i ewentualnie 15 grudnia 1926 r.**

Komisja zbierze się w tych dniach o godzinie 9-tej w urzędzie gminnym w Strusowie i ewentualnie następnego dnia w Magistracie w Trembowli, skąd uda się na właściwe miejsce dla przeprowadzenia dochodzeń.

Projekty i opisy techniczne zamierzonego urządzenia wyłożone będą do publicznego wglądu w Starostwie w Trembowli od dnia 29 listopada b. r. w godzinach urzędowych.

Ewentualne zarzuty lub oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia, wnosić można przed terminem dochodzenia w Starostwie w Trembowli pisemnie, a przy dochodzeniu ustnie.

Ostrzega się, że ci, którzy nie podniosą w tym terminie żadnych zarzutów, tracą do nich prawo, a Władza zezwoli na urządzenie projektowanego zakładu, chybaby z urzędu stwierdzono przeszkody przeciw pozwoleniu.

Równocześnie z czynnością urzędową co do dopuszczalności projektowanego zakładu pod względem przemysłowo - policyjnem, zarządza się dochodzenia potrzebne ewentualnie ze względów policji budowniczej, ogniowej i sanitarnej.

Wojewoda: **Dr. Zawistowski** w. r.

Izba Skarbowa we Lwowie.

L. 240.716 ex 26. Lwów, dnia 8 listopada 1926.

Rozsprzedaż losów 9 Loterji Państw. na cele dobroczynne.

Niezwykłe powodzenie 8 Loterji Państwowej na cele dobroczynne spowodowało Generalną Dyrekcję Loterji Państwowej do przeprowadzenia 9-tej takiej loterji.

W szczególności zostanie na mocy upoważnienia Ministerstwa Skarbu z 28 września 1926 L. 324/D/26 wypuszczonych 50.000 losów (w połówkach) po cenie 6 zł. za cały los (zatem 3 zł. za połówkę).

Wygranych jest 7.000.

Najwyższa wygrana wynosi 30.000 zł., najniższa 8 zł.

Wynagrodzenie kolektorów wynosi 60 groszy od losu.

Losy będą wydawane kolektorom w partjach tylko po 10 sztuk na stały rachunek, t. j. bez prawa zwrotu losów niesprzedanych za uprzednią wpłatą należnej sumy po potraceniu wynagrodzenia kolektorskiego (zatem 10 losów za kwotę 54 zł.).

Sprzedawcy na prowincji wpłacać winni swe należytości zapomocą blankietów czekowych P. K. O. na konto Generalnej Dyrekcji (Oddział Loterji Dobroczynnej) Nr. 32.000. Blankiety czekowe P. K. O. można nabyć w każdym Urzędzie pocztowym, na nich należy, posyłając gotówkę, umieścić tylko Nr. 32.000 Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej (Loterja Dobroczynna) i podać wyraźnie adres posyłającego.

Losy Loterji Dobroczynnej wydawane będą wyłącznie tylko tym sprzedawcom, którzy losy te zamówią i prześlą Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej w Warszawie, ul. Nowy Świat L. 70 należną za nie kwotę. Wydawanie tych losów w komis, na kredyt lub w partjach mniejszych niż 10 sztuk jest wykluczone.

Przy sprzedaży tych losów nie jest potrzebne prowadzenie jakichkolwiek zapisków, gdyż kontrolą autentyczności będzie dopasowywanie losów do grzbietów pozostałych w Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej.

Ciągnienie odbędzie się dnia 22 grudnia 1926.

Wszystkie wygrane wypłacać będzie Kasa Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej bez jakichkolwiek potrąceń za przesłaniem nieuszkodzonych losów; wolno jednak sprzedawcom, o ile zechcą wypłacać wygrane graczom i odnośne losy przesyłać do realizacji Generalnej Dyrekcji, jednak ściśle w terminie na losach podanym.

Materjał reklamowy (plany gry, afisze i t. p.) w pewnej ilości otrzymają sprzedawcy na zamówienie z Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej bezpłatnie. Wszyscy sprzedawcy otrzymają specjalną legitymację uprawniającą do sprzedaży losów 9 Loterji Dobroczynnej. Dochód z tej loterji użyty będzie wyłącznie na subwencjonowanie różnych instytucji dobroczynnych.

O powyższem zawiadamia się P. T. z prośbą o jak najwydatniejsze poparcie akcji w rozsprzedaży lo-

sów 9 Loterji Państwowej na cele dobroczynne a w szczególności zwrócenia na nią uwagi podwładnych władz i urzędów.

Zaleca się przytem jako praktyczny sposób rozsprzedaży tych losów i możliwie jaknajliczniejszego ich rozpowszechniania między publiczność, aby mający się zająć rozsprzedażą losów przed wysłaniem zamówienia na losy sporządził listę zamówień i stosownie do zgłoszonych zamówień zakupił odpowiednią ilość losów.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. R. W. 52807. Tarnopol, dnia 25 listopada 1926.

Taryfa wartości świń użytkowych za IV. kwartał 1926.

Ogłoszenie.

Celem wymiaru odszkodowania za świnie użytkowe i hodowlane zabite na obszarze Województwa Tarnopolskiego z urzędu lub padłe wskutek szczepienia zarządzonego przez władze w IV. kwartale 1926 ustanawia się za 1 klg. wagi żywej po myśli § 52 ustawy z 6 sierpnia 1909 Dz. pp. Nr. 177 i odnośnego rozporządzenia wykonawczego z 15 października 1909 Dz. p. p. Nr. 178 następującą taryfę:

I. Świnie rasowe

a) do 6 tygodni	6 zł. — groszy
b) od 6 tygodni do 4 miesięcy . .	3 zł. 50 groszy
c) od 4 miesięcy do 10 miesięcy .	2 zł. 40 groszy
d) ponad 10 miesięcy	2 zł. — groszy

II. Świnie półkrwi

a) do 6 tygodni	3 zł. 80 groszy
b) od 6 tygodni do 4 miesięcy . .	2 zł. 10 groszy
c) od 4 miesięcy do 10 miesięcy .	1 zł. 90 groszy
d) ponad 10 miesięcy	1 zł. 20 groszy

III. Świnie rasy krajowej

a) do 4 miesięcy	3 zł. 30 groszy
b) od 4 do 10 miesięcy	1 zł. 80 groszy
c) ponad 10 miesięcy	1 zł. 40 groszy

Za Wojewodę: **Wł. Miecik** w. r.
za Naczelnika Wydziału.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. R. W. 52.147. Tarnopol, dnia 20 listopada 1926.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 listopada 1926 r.

1. Nosacizna — (Malleus)

Pow. Podhajce: Nowosiółka

Pow. Przemyślany: Janczyn.

2. Wąglik — (Anthrax)

Pow. Brody: Czechy
Pow. Buczacz: Medwedowce
Pow. Trembowla: Budzanów.

3. Różyca świń — (Erysipelas suum)

Pow. Kopyczyńce: Kociubińczyki
Pow. Zaleszczyki: Koszyłowce.

4. Wścieklizna — (Rabies)

Pow. Borszczów: Szuparka
Pow. Buczacz: Medwedowce
Pow. Kamionka str.: Obydów
Pow. Radziechów: Niemiłów
Pow. Tarnopol: Berezowica wielka
Pow. Zbaraż: Załuże.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował Starostę w VI st. sł. w Borszczowie Józefa Piotrowskiego Radcą Wojewódzkim w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu,

przeniósł w związku z częściową redukcją personelu tut. Województwa referendarza w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Cezara Lucjana Klein-Nanowskiego z dniem 1 listopada 1926 w stan nieczynny i

zwolnił urzędnika I kategorji w VII st. sł. w Starostwie w Przemyślanach Juljana Bogaczewicza z dniem 30 listopada 1926 ze służby państwowej z przyznaniem uposażenia emerytalnego.

Wojewoda Tarnopolski przeniósł ze względów służbowych referendarza w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Dra Adama Pokińskiego do Starostwa w Skałacie oraz urzędnika III kategorji w XI st. sł. w Starostwie w Czortkowie Piotra Chrostka do Starostwa w Skałacie;

zwolnił ze służby państwowej w związku z zarządzoną redukcją etatów osobowych na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30 listopada 1926 urzędników III kategorji w XI sł. sł. Marję Zielińską w Starostwie w Zbarażu i Helenę Młynarzową w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.

Dział nieurzędowy.

Unieważnienia dokumentów osobistych.

Unieważnia się dowód osobisty, wydany Irenie Runij z Czortkowa starego, przez Starostwo w Czortkowie dnia 13 stycznia 1925 r. do Nr. 23 Serja 607723.

Unieważnia się dowód osobisty wydany Stefanowi Cieńskiemu z Kołodróbki, przez Starostwo w Zaleszczykach dnia 14 kwietnia 1926 r. L. p. 3223 Ser. B. Nr. 022128.

Unieważniam legitymację urzędową Nr. 1094/a wystawioną przez Komendę Główną P. P. Warszawa w 1923 r. na nazwisko aspiranta Bolesława Wojtara skradzioną mu w Kopyczyńcach.

Unieważnia się dowód osobisty wydany Marji Hankiewicz, żonie gr. kat. proboszcza w Dźwiniaczu, przez Starostwo w Zaleszczykach, dnia 6 października 1923 r. L. p. 1845, Ser. A. Nr. 387745.

Katarzyna Tkacz ur. 21 stycznia 1907 w Poluchowie wielkim i tam przynależna córka Piotra i Elżbiety religji rzym. katol. zgubiła dowód osobisty Nr. 373350/398 wydany jej przez Starostwo w Przemyślanach dnia 18 listopada 1924.

Zgubioną kartę azylu Nr. 11 wystawioną przez Starostwo w Czortkowie dnia 3 sierpnia 1926 dla obcokrajowca Grzegorza Milonasa, unieważnia się.

Wasyl Petrasz z Iwankowa powiat Borszczów, zagubił w czasie targu w Korolówce tamtejszego powiatu dnia 11 marca 1926 r. dowód osobisty wydany przez Starostwo w Borszczowie dnia 30 grudnia 1925 L. 6681, Ser. 718801.

Unieważnia się dowód osobisty:

1) Estery Ruchlin, wydany przez Starostwo w Złoczowie dnia 28 kwietnia 1923 Nr. 164701.

2) Chaji Ruchlin, wydany przez Starostwo w Złoczowie dnia 11 maja 1923 Nr. 164705.

3) Sandli Ruchlin, wydany przez Starostwo w Złoczowie dnia 11 maja 1923 Nr. 164706.

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki w Stanisławowie reskryptem z dnia 29 października 1926 L. BP. 11679, unieważnia pieczęć gminy Morszyn, pow. Stryj, zagubioną dnia 17 października 1926. Pieczęć kauczukowa o napisie polskim „Urząd gminny w Morszynie".

EDYKTY

o zaginięciu i poszukiwaniu osób wojskowych.

P. K. U. Kamionka Strumiłowa.

Horba Jan, syn Wincentego i Tekli, ur. w roku 1877 w Jazienicy polskiej pow. Kamionka Strumiłowa, pobrany do wojską austr. w r. 1914 brał czynny udział na froncie włoskim jako szeregowiec 18 p. p. b. arm. austr. i od roku 1918 wszelki słuch po nim zaginął.

P. K. U. Tarnopol.

L. dz. 22895/26/III. **Kula** Marjan, ur. 3 I. 1880 r. w Kaczanówce pow. Skałat i tam zamieszkały, szereg. 15 p. p. b. arm. austr. rzekomo został zabity na froncie rosyjskim w roku 1915, pozostawiając żonę Karolinę.

L. dz. 22896/26/III. **Pohoriłec** Mikołaj, ur. 9 V. 1887 r. w Sorocku pow. Skałat i tam zamieszkały, szer. 35 p. p. obr. kraj. b. arm. austr. od roku 1916 od pobytu w niewoli rosyjskiej nie daje o sobie żadnej wiadomości, pozostawiając żonę i 3 dzieci.

L. dz. 22898/26/III. **Kwaśnica** Mikołaj, ur. 22 V. 1872 r. w Faszczówce pow. Skałat i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p. b. arm. austr. od roku 1914 nie daje o sobie żadnej wiadomości, pozostawiając żonę i 5 ro dzieci.

L. dz. 22899/26/III. **Osyczko** Gabrjel, ur. 26 III. 1882 r. w Łuce małej pow. Skałat i tam zzmieszkały, szereg. 35 p. p. obr. kraj. b. arm. austr., ostatnią wiadomość dał o sobie z włoskiego frontu w dniu 18 VII 1918 r,, pozostawiając żonę i 4 ro dzieci.

L. dz. 22900/26/III. **Owczar** Michał, ur. 19 IX. 1876 r. w Łuce małej pow. Skarat i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p. obr. kraj. b. arm. austr., od r. 1914 nie daje o sobie żadnej wiadomości, pozostawiając żonę i 4-ro dzieci.

L. dz. 22901/26/III. **Kulczycki** Piotr, ur. 5 VII. 1891 r. w Staromiejszczyźnie pow. Skałat i tam zamieszkały, szereg. 15 p. p. obr. kraj. b. arm. austr., od roku 1914 nie daje o sobie żadnej wiadomości, pozostawiając matkę staruszkę.

L. dz. 22903/26/III. **Mandziuk** Jan, ur. 28 IV. 1888 r. w Żerebkach króiewskich pow. Skałat i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p. obr. kraj. b. arm. austr. rzekomo został zabity w roku 1914 pod Lwowem, pozostawiając żonę i jedno dziecko.

L. dz. 22904/26/III. **Furman** Mikołaj, ur. 12 XII. 1879 r. w Ludwikówce pow. Tarnopol i tam zamieszkały, szereg. 15 p. p. b. arm. austr., rzekomo został zabity w r. 1915 pod Przemyślem, pozostawiając żonę Annę.

L. dz. 22905/26/III. **Lis** Michał, ur. 16 IX. 1886 r. w Łoszniowie pow. Trembowla i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p. obr. kraj. b. erm. austr., rzekomo został zabity w roku 1915 na froncie rosyjskim, pozostawiając żonę i jedno dziecko.

L. dz. 22906/26/III. **Skorupski** Szczepan, urodz. 7 XII. 1878 r. w Łoszniowie pow. Trembowla i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p obr. kraj. b. arm. austr., rzekomo został zabity na froncie rosyjskim w r. 1914, pozostawiając żonę i 3 dzieci

L. dz. 229o7/26/III. **Zgórski** Antoni, urodz 16 V. 1886 r. w .oszniowie pow. Trembowla i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p. obr. kraj. b. arm. austr., od roku 1914 nie daje o sobie żadnej wiadomości, pozostawiając żonę i 1 dziecko.

L. dz. 22908/26/III. **Jacków** Jan, urodz. 1872 r. w Zubowie pow. Trembowla i tam zamieszkały, szereg. b. arm. austr., przebywając w niewoli rosyjskiej w r. 1919 zachorował na tyfus i od tego czasu nie daje o

sobie żadnej wiadomości, pozostawiając żonę i troje dzieci.

L. dz. 22909/26/III. **Kret** Bazyli, ur. 1885 r. w Mysłowej pow. Skałat i tam zamieszkały, artylerzysta 17 p. art. rzekomo został zabity na serbskim froncie w r. 1915, pozostawiając żonę i 1 dziecko.

L. dz. 22910/26/III. **Czubka** Jan, urodz. 2 I. 1873 r. w Łuce małej pow. Skałat i tam zamieszkały, szer. 35 p. p. obr. kraj.eb. arm. austr., rzekomo zmarł w szpitalu, pozostawiając żonę i 5-ro dzieci.

L. dz. 22911/26/III. **Poczynek** Konstanty, urodz. 2 VI. 1878 r. w Opryłowcach pow. Zbaraż i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p. obr. kraj. b. arm. austr., oo roku 1914 nie daje o sobie żadnej wiadomości, pozostnwiając żonę i dwoje dzieci.

L. dz. 22913/26/III. **Stachów** Jan, urodz. 1880 r. w Myłowej pow. Skałat i tam zamieszkały, szereg. 35 p. p. obr. kraj, b. arm. austr., rzekomo został zabity pod Przemyślem w r. 1914, pozostawiając żonę i 1 dziecko.

L. 23731/26/III. **Bałamut** Dmytro, urodz. 6 XI. 1881 r. w Trembowli i tam zamieszkały, szereg 15 p. p, b. arm. austr., od roku 1914 nie daje o sobie żadnej wiadomości, pozostawiając żonę i troje dzieci.

L. 23883/26/III. **Zabirka** Michał, urodz. 23 VIII. 1872 r. w Krowince pow. Trembowla i tam zamieszkały, szereg. 55 p. p. b. arm. austr., od roku 1914 nie daje o sobie żadnej wiadomości. pozostawiając żonę i 4-ro dzieci.

L. dz. 23895/26/III. **Flaszewski** Jan' urodz. 18 XI. 1888 r. w Tarnorudzie powiat Skałat i tam zamieszkały, szereg. 15 p. p. b. arm. austr.; rzekomo został zabity na cmentarzu w Brodach w roku 1814, pozostawiając żonę i troje dzieci.

L. dz. 23894/26/III. **Dobrowolski** Dmytro, urodz. 17 XI. 1872 r. w Terpiłówce pow. Zbaraż i ta zamieszkały, szereg. 116 Baonu obr. kraj. b. armji. austr., rzekomo zmarł w roku 1915 na cholerę, pozostawiając żonę i 5-ro dzieci.

L. dz. 24476/26/III. **Kohut** Jakób, ur. 3 XI. 1882 w Hłuboczku wielkim pow. Tarnopol i tam zamieszkały, kapral 22 p. p. obr. kraj. b. arm. austr., ostatnią wiadomość dał o sobie 25 V. 1916 r., pozostawiając żonęi troje dzieci.

Wzywa się wszystkich, którzyby o wyżej wymienionych posiadali jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o ich zaginięciu, śmierci lub istnieniu, by zawiadomili o tem właściwą Komendę Uzupełnień w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia powyższych edyktów z powołaniem się na niniejszy Dziennik Urzędowy.

Ogłoszenie.

Stefan Pełech, urodzony w roku 1907 w Ameryce, syn zamieszkałego w osadzie Warszawka ad Klekotów pow. Brody Teodora Pełecha wyjechał z domu przed kilkoma tygodniami i do obecnej pory nie powrócił.

Ktoby **miał** jaką wiadomość o zaginionym, zawiadomi o tem ojca lub Starostwo w Brodach.

Komunikaty pocztowe i kolejowe.

Z dniem 8 listopada b. r. zaprowadzoną została w Agencji pocztowej w Uwinie (powiat Radziechów) służba telefoniczna i telegraficzna w ograniczonych godzinach dziennych.

W Urzędzie pocztowo-telegraficznym Olesko pow. Złoczów zaprowadzono służbę telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych,

---

Z dniem 16 listopada 1926 został otwarty przystanek osobowy „Kurowce koło Tarnopola" położony w klm. 468—5 między stacjami Cebrów — Hłuboczek wielki na linji Lwów — Podwołoczyska dla ruchu osobowego i ograniczonego ruchu bagażowego.

Bilety dla podróżnych wydaje się w przystanku. Bagaż przyjmuje się do przewozu w pociągu za opłatą w stacji przeznaczenia.

Orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

1. Podstawa należności uposażenia według przepisów ustawy z 9 października 1923, poz. 924 Dz. Ust. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, jest nominacja na pewne stanowisko lub do pewnego stopnia służbowego, a u wstępujących do służby państwowej, także fakt objęcia służby na zasadzie nominacji.

Pełnienie przez funkcjonarjusza państwowego, objętego przepisami cytowanej ustawy, z polecenia władzy przełożonej czynności, połączonych ze stanowiskiem wyżej uposażonej, nie uzasadnia roszczenia do pobierania przez czas pełnienia tych czynności wyższego uposażenia. (Wyrok z 10 lutego 1925, L. rej. 745/24).

2. Decyzje w przedmiocie wymiaru uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, jako wydawane na podstawie przepisów, wymagających w interesie publicznym bezwzględnego ich przestrzegania, nie nabierają wobec władz materjalnej prawomocności, wobec czego mogą być wrazie stwierdzenia błędnego zastosowania przepisów ustawy, poddane rewizji i odpowiednio sprostowane, a to bezwzględu nawet na ewentualną ich formalną prawomocność (Wyrok z dnia 30 marca 1926 L. rej. 2059/25).

3. a) Właściwa władza, zwalniająca urzędnika ze służby na zasadzie art. 116 ustawy z dn. 17. lutego 1922 o państw. służbie cywilnej, ma prawo jednocześnie go mianować na stanowisko niższej, aniżeli poprzednio zajmowane, grupy uposażenia i nadać mu tylko pierwszy szczebel w danej grupie, ato w myśl art. 7-go ustawy z dn. 9. X. 1923 o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

b) Wypłacanie przez władzę naczelną urzędnikowi, ponownie przyjętemu do służby, uposażenia według dawniej przyznanego wyższego szczebla jest równoznaczne z wyrażeniem przewidzianej w art. 64 ustawy z dn. 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej (Dz, Ust. R. P. poz. 164) zgody właściwej władzy naczelnej na przewrócenie temu urzędnikowi praw, nabytych poprzednią służbą, co do przyznania mu odpowiedniego szczebla uposażenia. (Wyrok z 13 I. 1926, L. rej. 1280/24:).

4. Udzielona urzędnikowi zaliczka na uposażenie nie podpada pod pojęcie zajęcia administracyjnego, w odniesieniu więc do niej nie mają zastosowania postanowienia art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej. (Wyrok z dnia 5. marca 1926, L. rej. 1554/25).

5. W myśl art. 98 ustawy z dnia 9. X. 1923, poz. 924 Dz. Ust. przy ustalaniu szczebla upasażeniowego zalicza się w całości tylko czas, spędzony w ostatnio posiadanym stopniu służbowym, cała zaś poprzednia służba, niezależnie od stopni służbowych, zalicza się tylko w ułamku. (Wyrok z dnia 5. maja 1925, L. rej. 645/24).

6. Jeżeli funkcjonarjusz państwowy przeszedł z jednego działu służby państwowej do innego, w którym zasady hierarchji służbowej są unormowane odmiennie, nie może on korzystać co do służby, spędzonej przed wspomnianem przejściem, z przepisu art. 98 ustawy z dnia 9. X. 1923, poz. 924 Dz. Ust., pozwalającego na liczenie w całości do oznaczenia szczebla uposażenia w obrębie grupy służby, spędzonej w ostatnio posiadanym stopniu. (Wyrok z 15. V. 1925, L rej. 786/24).

7. Przy ustalaniu według przepisu art. 99 ustawy z dnia 9. X. 1923, poz. 924 Dz. Ust. o uposażeniu funkcjonarjuszów cywilnych i wojska terminu początkowego czasu, policzalnego w całości do oznaczenia szczebla w grupie uposażenia, decydują daty nominacji i awansów, t. j. daty decyzyj nominacyjnych i awansowych, bądź też, wrazie podania w osnowie tych decyzyj odrębnych dat ich skuteczności lub ważności, te ostatnie daty. (Wyrok z 2. VII. 1925, L. rej. 2120/24).

8. Prawo do kosztów przesiedlenia funkcjonarjusza państwowego powstaje jako rezultat zarządzenia władzy o przeniesieniu funkcjonarjusza na inne miejsce służbowe, a przeto koszta przesiedlenia, dokonanego przed zarządzeniem o przeniesieniu, nie mogą być uwzględniane. (Wyrok z dnia 31. X. 1924, L. rej. 771/23).

9. Prawo na zaliczenie 4 lat za studja wyższe zgodnie z art. 37 ustawy emerytalnej z 11. XII. 1923, poz. 46 Dz. Ust. z 1924 r. nie uzasadnia żądania o spensjonowanie w myśl punktu c) tejże ustawy emerytalnej. (Wyrok z dnia 6 maja 1925, L. rej. 475/24).

10. Właściwa władza, na podstawie 2-go ustępu art. 29 ustawy emerytalnej z dn. 11. XII. 1923 w brzmieniu noweli z dn. 13. II. 1924, poz. 178 Dz. Ust., ma prawo przenieść w stan spoczynku funkcjonarjusza, który mając 60 lat wieku, przesłużył, wraz z doliczeniem 4 lat za studja wyższe, 35 lat. (Wyrok z dnia 6 maja 1925, L. rej. 475/24).

11. Funkcjonarjuszowi Państwa Polskiego, którego poprzednia służba państwowa, wobec zwolnienia na własne żądanie uległa przerwie, czas służby przed przerwą zaliczony być może do wysługi emerytalnej wyłącznie na podstawie decyzji właściwej władzy naczelnej i za zgodą Ministra Skarbu. (Wyrok z 3/VI 1926, L. rej. 343/24).

12. Zaliczenie do wysługi lat, dokonane przez komisję weryfikacyjną w myśl art. 19 ustawy z dn. 13 lipca 1920, poz. 429 Dz. Ust. nie przesądza zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 11 grudnia 1923, poz. 46/24 Dz. Ust. zaliczenia czasu tego do emerytury. (Wyrok z 3 czerwca 1926, L. rej. 343/24).

13. Przeniesienie w stan spoczynku urzędnika pozostającego w stanie nieczynnym, na zasadzie art. 29 lit. d. ustawy emerytalnej, wobec przepisu zawartego w art. 56 ust. o państw. służbie cywilnej w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 28 lipca 1922, poz. 606 Dz. Ust., nie wymaga uprzedniego zwolnienia ze służby państwowej przez powołaną do tego władzę. (Wyrok z 21 grudnia 1925, L. rej. 1244/24).

14. Dobrowolne wystąpienie ze służby państwowej polskiej emerytowanego funkcjonarjusza b. państw zaborczych nie pozbawia go prawa do uposażenia emerytalnegu z artykułu 82 ustawy z dn. 11 grudnia 1923, poz. 46 Dz. Ust. z 1924 r. (Wyrok z dnia 14 grudnia 1925, L. rej. 426/25.

15. Prawo na urlop wypoczynkowy z art. 36 ustawy z dn. 17 lutego 1922, poz. 164 Dz. Ust., nie może powodowac przesunięcie terminu przeniesienia funkcjonarjusza w stan spoczynku aż do ukończenia okresu takiego urlopu należnego ewentualnie funkcjonarjuszowi. (Wyrok z 7. XII. 1925, L. rej. 2089/24).

(Powyższe orzeczenia N. T. A. ogłoszone zostały w „Monitorze Polskim“ a mianowicie: 1. do 8. w numerze 242 z roku 1926, 9. do 15. w numerze 246 z roku 1926).



Z drukarni Leona Wierzbickiego. w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.